

ydelse, får bedre mulighed for at bedømme deres risiko.

Det har været overvejet at foreslå fastsat en dobbelt tidsfrist for underretningen af panthaverne, således at disse skulle være underrettet mindst 8 dage højst 3 uger før pantebrevets anmeldelse til lysning. Der har dog ikke i kommissionen kunnet tilvejebringes enstemmighed om en sådan regel, hvorfor der ikke er stillet forslag herom.

Til § 3.

For at understrege den sæsonmæssige karakter af de i henhold til nærværende forslag bevilgede lån og kreditter bestemmes det i stk. 1, at panteretten bortfalder, såfremt begæring om eksekution ikke er indgivet til fogden inden 1. marts.

Da adgang til hurtig retsforfølgning på dette område vil være af særlig betydning, bestemmes tillige i stk. 1, at det skyldige beløb kan inddrives ved udpantning.

I stk. 2 er foreslået den regel, at udpantningen ikke kan udstrækkes til andet end høsten, og at udpantningen ikke kan foretages i den del af høsten, som skal anvendes til såsæd, eller som under hensyn til en forsvarlig drift af den pågældende ejendom ud over tilstedeværende rimelige beholdninger af andre fodermidler, er nødvendig til fodring af en besætning på samme størrelse som den, der fandtes på ejendommen ved panterettens stiftelse.

Der er herved taget skyldigt hensyn til, at ejendommen ikke berøves muligheden for en fortsat drift. Reglen beskytter således ikke blot debitor, men også ejendommens panthavere, der i tilfælde af tvangsovertagelse vil være i stand til at videreføre ejendommen uden at være nødt til at afholde udgifter til anskaffelse af såsæd m. v. Såfremt ejendommens beholdninger af grovfoder, foderkager og indkøbt foderkorn ikke er tilstrækkelige til besætningens fodring, skal det manglende reserveres af det af panteretten omfattede hjemmeavlede korn, og kreditor kan kun søge fyldestgørelse i resten. I

dårlige høstår vil bestemmelsen naturligvis lægge en ret betydelig risiko over på kreditor, og det må derfor antages, at kreditter efter den foreslåede finansieringsordning kun vil blive bevilget med en ret bred margen, når det drejer sig om mindre solide debitorer.

Efter forslaget er det fogden, der skal afgøre, hvilke beholdninger der skal reserveres til disse formål. Det har i kommissionen været overvejet at indføre en ordning, hvorefter der under fogedforretningen skulle fremlægges erklæring fra en lokal husdyrbrugskonsulent om, hvor meget der skulle reserveres, og at denne erklæring skulle tiltrædes af en lokal repræsentant for realkreditinstitutionerne, valgt af kreditforeningernes stående fællesudvalg og Danmarks sparekasseforening. Over for en sådan ordning har imidlertid været anført, at konsulenterne, fordi de efter den nuværende ordning er ansat af landbrugsorganisationerne, ville komme i en uheldig dobbeltstilling ved således at skulle afgive erklæringer, som kunne være i strid med deres arbejdsgivers interesser. Kreditforeningernes stående fællesudvalg har givet afkald på adgangen til en sådan kontrollerende repræsentant.

En almindelig gældende regel om, for hvilket tidsrum de tilstedeværende beholdninger af fodermidler skal kunne strække til, kan næppe gives. Det vil i det enkelte tilfælde bero bl. a. på besætningsforholdene og den for ejendommen sædvanlige forsyningsmåde med hensyn til fodermidler.

Realisation af det udpantede skulle efter kommissionens forslag ske senest 14 dage efter udpantningen og finde sted ved autoriseret varemægler. Lovkontoret finder, at fyldestgørelse som led i kreditorforfølgning, medmindre ganske særlige forhold gør sig gældende, bør finde sted ved tvangsauktion, fordi realisation ved autoriseret varemægler bl. a. medfører, at sædvanlige retsmidler mod realisationen ikke kan bringes i anvendelse, således at eventuelle indsigelser må gøres gældende under søgsmål i første instans.